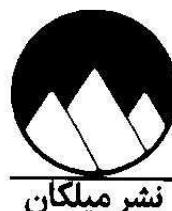

۱۴۳۷/۵

مدیریت با بازده بالا

www.Ketab.ir

سرشناسه: گروو، اندره اس. - ۱۹۳۶ م.

عنوان و نام پدیدآور: مدیریت بازده بالا؛ اندره گروو؛ ترجمه‌ی محبوبه حسینی.

مشخصات نشر: میلان، ۱۹۴۷.

مشخصات ظاهري: ۲۰۸ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۸۱۲-۶۰۹.

وضعیت فهرست‌نویسی: قبلا

داده‌نامه: عنوان اصلی: High output management

موضوع: مدیریت، مدیریت صنعتی، بهره‌وری.

شناسه‌ی آنلاین: حسینی رضوانی، سیده‌محموبه، ۱۳۶۳ -، مترجم

ردیبدی کنگره: ۱۲۹۶۴ م/۳۶۱/HD

ردیبدی دیوبی: ۵/۶۵۸

شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۴۸۹۷۰۷۳

مدیریت با بازده بالا

اندرو گروو

با پیش گفتاری از بن هوروویتز

ترجمه‌ی محبوبه حسینی

ویراسته‌ی سید محمد حسین میرفخرانی از «ویراستار باشی»

صفحه‌آرایی و آماده‌سازی: واحد تولید کتاب میلکان

لیتوگرافی: باختر

چاپ: دالاهو

۱۳۹۸ چ سارم، ۶

تعداد: ۱۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۸۱۰۰-۹

نشر میلکان

نشر میلکان: تهران، خیابان آزادی، خیابان نوفلاح، بلاک ۶۵، واحد ۲

۶۶۴۲۰۹۹۸

www.Milkan.ir
info@Milkan.ir

پیش‌گفتاری برویرایش سوم. ۱۷

— بخش اول: کارخانه‌ی صبحانه. ۲۳ —

فصل اول: اصول تولید؛ تحويل یک و عده صبحانه. ۲۵

فصل دوم: مدیریت کارخانه‌ی تحويل صبحانه. ۳۵

— بخش دوم: مدیریت نوعی بازی گروهی است. ۵۳ —

فصل سوم: قدرت نفوذ مدیریتی. ۵۵

فصل چهارم: جلسات؛ ابزار کار مدیریتی. ۷۹

فصل پنجم: تصمیم‌ها، تصمیم‌ها. ۹۳

فصل ششم: برنامه‌ریزی؛ اقدامات امروز برای بازدهی فردا. ۱۰۳

— بخش سوم: تیم تیم‌ها. ۱۱۳ —

فصل هم‌ه: کارخانه، تولید، صبحانه ملی می‌شود. ۱۱۵

فصل هسته سازمان‌های ترکیبی. ۱۱۹

فصل نهم: ارشادی دوگانه. ۱۲۷

فصل دهم: سبک‌های کتاب. ۱۳۷

— بخش چهارم: بازیگنان. ۱۴۳ —

فصل بازدهم: تمثیل ورزشی. ۱۴۷

فصل دوازدهم: رشد مرتبه با کار. ۱۵۷

فصل سیزدهم: ارزیابی عملکرد؛ مدیر به عنوان قاضی و هیئت‌داوران. ۱۶۳

فصل چهاردهم: دو وظیفه‌ی دشوار. ۱۸۱

فصل پانزدهم: حقوق و مزد به عنوان بازخورد مطابق عملکرد. ۱۸۹

فصل شانزدهم: چرا آموزش، وظیفه‌ی رئیس است. ۱۹۵

مقدمه

۱. آن چه پس از سال ۱۹۸۳ رخ داد

این کتاب را در سال ۱۹۸۳ نوشتمن. نتیجه‌هی بیست سال فعالیت مدیریتی ام بود. در طول این مدت روش‌های مختلف را برای اجرای اثرباره‌ای گوناگون باد گرفتم. آن چه آموختم، اصول و پایه‌های مدیریت، به خصوص در حیطه‌ی کاری مدیران میانی بود. بیش از یک دهه از آن زمان می‌گذرد؛ اما همچنان می‌بینم که رویه‌های مفید در آن زمان همواره کاربردی‌اند. باید گفت اصول مدیریت تا حد زیادی، تحت تأثیر زمان قرار نمی‌گیرند.

با این‌همه، در رویا داد مهم در دهه‌ی ۱۹۸۰ رخ داد و محیط کار مدیریتی ما را دچار تغییر کرد و سبب شد بعدهم توشن مقدمه‌ای به روزتر برای این کتاب، امری الزامی است. این رویدادها همان ورود پی درپی حافظه‌های باخته، زاپن و استفاده از ایمیل بودند.

بگذارید اندکی دباره‌ی ساهیم ضمیم آن‌ها توضیح دهم. از اواسط دهه‌ی هشتاد، دهه‌ی سترسی تصادفی پویا یا به اختصار رم دینامیک، رایج‌ترین ابزار حافظه‌ی کامپیوتوری در تمام نوع کاپیترها بود. در آن دوران، تولیدکننده‌های ژاپنی این کالا، قابلیت‌های فناورانه‌ی خود را تکمیل کردند و با تولید ماهرانه‌ی خود توансنتند بازار را از دست تولیدکننده‌های امریکایی درآورند. این نتیجه‌ی بود که تولیدکنندگان امریکایی از پیشگامان این بازار بودند و در پانزده سال اول ورود این رم‌ها، کنترل بازار را در دست داشتند. علاوه‌بر آن، در اواسط دهه‌ی هشتاد، انقلاب کامپیوتورهای شخصی رخ داد. از آن‌جاکه کامپیوتورهای شخصی به حافظه‌ی زیادی نیاز داشتند، نیروی تخریبگر رم ژاپنی، برای محصولات نو دن بازاری آماده‌به خدمت داشت که در ابیات متحده متصرک شده بود. همه‌چیز برای حمله‌آماده بود.

شرکت ایتسل^۲، یعنی محل کارم، یکی از شرکت‌هایی بود که گرساران رم شد. درواقع، شرکت ایتسل یکی از تولیدکننده‌های اولیه‌ی رم دینامیک بود. علاوه‌بر آن، ما در سال ۱۹۸۴ اولیه‌ی تأسیس شرکت، برای خود، بازار فروش کلی داشتیم. در اواسط دهه‌ی هشتاد، رقابت ایتسل متحده با ما، بیش از پیش، سبب کاهش سهم‌مان از بازار شد. تولیدکننده‌های ژاپنی نیز در این کاهش سهم، نقش مهمی داشتند. بالاخره با حمله‌ی شدید ژاپنی‌ها در قیمت‌گذاری‌های جسورانه برای رم‌های دینامیک مواجه شدیم، آن‌هم رم‌هایی با کیفیت ژاپنی. این حمله‌ما را مجبور به عقب‌نشینی کرد. ما قیمت‌ها را به سطحی کاهش دادیم که فروش رم دینامیک سبب بروز خسارت‌های کلانی برای مان شد. سرانجام، این آسیب‌ها ما را بر آن داشت تا به کاری بسیار دست بزنیم: فاصله‌گیری از تجارتی که شرکت

۱. DRAM نوعی از حافظه‌ی تصادفی است که هر بیست را در یک خازن جداگانه ذخیره

می‌کند و از نوشه‌ها هم استفاده نمی‌کند. رم‌های کامپیوتورهای خانگی و لپ‌تاپ‌ها از نمونه کاربردهای این نوع حافظه هستند.

برآن اساس بنا نهاده شده بود، و تمرکز بر تجارتی دیگر که تصور می کردیم در آن موفق خواهیم بود: خرید و فروش ریزپردازنده^۱.

این اصلاحیه در نظر اول، کاملاً منطقی و ساده به نظر می رسید؛ اما در واقعیت، اجرای آن مستلزم کارهای بزرگی بود: اعزام تعداد زیادی از کارکنان به مناطق دیگر، مرخص کردن برخی از آنها و بستن تعدادی از کارخانه ها. ما به این خاطر این کار را انجام دادیم که وقتی در معرض آن حمله می قوی قرار گرفتیم، آموختیم که باید با توانایی خود کارها را در دست بگیریم. این که صرفاً رتبه دوم را در یک محیط کاری ساخت داشته باشیم، کافی نیست.

درنهایت، ما، یعنی شرکت ایتل و صنعت تولید محصولات نیمه هادی در ایالات متحده، بر حملات تولیدکنندگان ژاپنی مسلط شدیم. شرکت ایتل ترقی یافت و به بزرگترین تولیدکننده می محصولات نیمه هادی در کل دنیا تبدیل شد. اخیراً نیز تولیدکننده های ایالات متحده، از همتایان ژاپنی خود پیشی گردید. نایابین، با نگاهی به گذشته می توان گفت این حمله صرفاً موجی بود از مددی بسیار بزرگ : مدد بهان شدن.

جهانی شدن به زیان می باشد، ب این معناست که کسب و کار، هیچ گونه محدودیت ملیتی نداشته باشد. سرمایه و کار (کار شما و کار منکار) می توانند به هر جای این کره می خاکی بروند و در آن جا معامله ای صورت گیرد.

برخی از ماخristنیم که در کسرین هم بوز ایالات متحده اقامست داریم که از بالاترین استانداردهای زندگی برخوردار است. بازار کالا و خدمات ایالات متحده بزرگترین بازار جهان است و تا همین اواخر، تأمین این بازار، چه از داخل ایالات متحده و چه از خارج، آسان بود.

امروزه بسیاری از بازارهای خارج از ایالات متحده ریمعتز از بازارهای داخلی در حال رشدند و بازار محلی از هر نقطه ای در دنیا تأمین می شود. به عنوان میان اخراجات گورنکس^۲ را از پاتاگونیا^۳ (نام تولیدکننده پوشاشک، نه منطقه ای در جنوب امریکا) خریدم و در سه ساعت چین است: برند امریکا، فناوری امریکا (پارچه ای با فناوری پیشرفته که در ایالات متحده اخراج ساخته شده است) و سرهنگ شده با توجه به خصوصیت های توزیع کننده (پاتاگونیا) در کشوری سارس و ...

پیامد تمام این رویدادها ساده است. اگر دنیا به عنوان بازاری بزرگ شروع به فعالیت کند، هر فردی در هر نقطه ای از این جهان با فرد دیگری که توانایی کار مشابهی دارد، در حال رقابت خواهد بود. تعداد این افراد کم نیست و بسیاری از آنها هم اشتیاق زیادی دارند.

پیامد دیگری هم برای این ماجرا وجود دارد. وقتی محصولات و خدمات به گونه ای شوند که نتوان آنها را از هم تمیز داد، فقط زمان می تواند با خود، مزیت رقابتی به همراه داشته باشد. درست همین جاست که بحران دیگری در دهه هی هشتاد رخ داد: ایمیل.

1. Microprocessor

2. Gore-Tex

3. Patagonia